

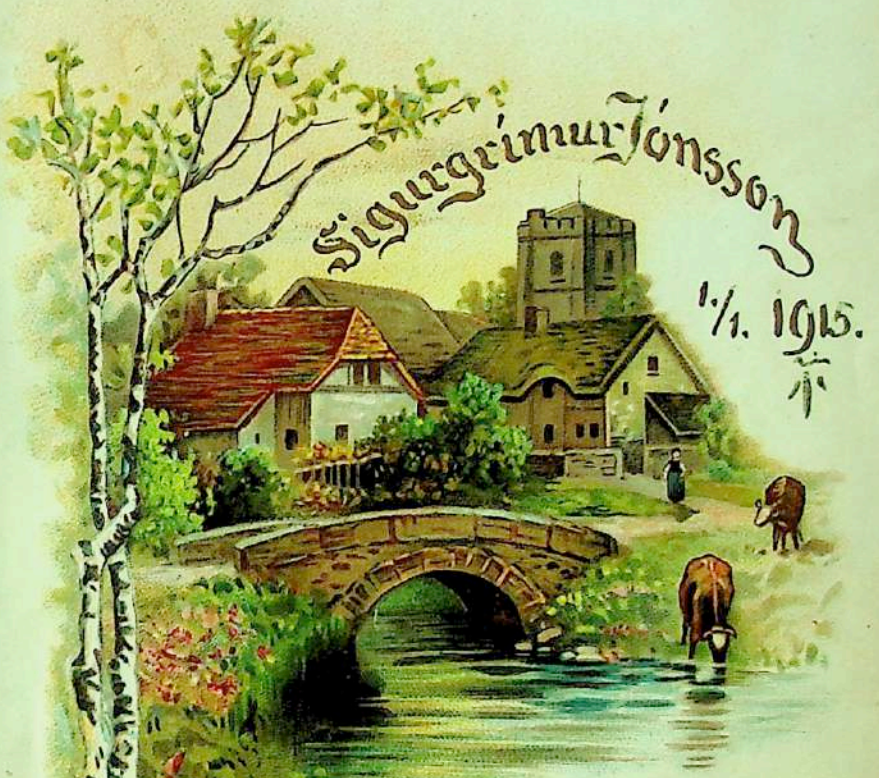
Sigurgrímur Jónsson
1/1. 1915.

Hverfur kuldi, hlýnar blær,
heyrist fugla klidur;
blessud sól á himni hlær,
horfir til vor nidur.

Lifna fögur grös á grund,
granka fóstru kladi,
þegar vor af vitrar-blund
vekur lád og grædi.

Sig. Júl. Jóhannes.

Ingigerdur Ó. Sigurdart

Fagra framtíd
Hvanneyri
18/1 1915

Lífid er vidlendur vollur,
vaxa þar rósir og þyrnar,
liljur og fjólur og fíflar
og fjöldi af eitrudum jurtum.

S. J. J.

Inga.

þú bróðir kær, þó báran skaki
þinn bátinn hart, ei kvíðinn sjert,
því sefur logn á boðabaki.
og bíður þín, ef hraustur ert.
Hægt í logni hreyfir sig
sú hinn kalda
undir alda
ver því ætíð var um þig.

(S. E.)

Efin öll er glíma
ósampýdæra krafta,
milli misjafnstíma
milli frelsi og hafta.

(S. J.)

Gæfusama framtíð.

Ho. 1/5. 1915.

Þökk fyrir samveruna og góða
viðkynningu. Skólabr. þinn

Ellert Eggertsson

Vertu í tungumi trúr
trigger og hrlinn í lund
hugsaðu um það hýr svein
á hverri stund.

Ý
Inga.

Tímiinn byður ykkar enn,
ómi hreinir strengir;
fram sem nýir Fjölnismenn
feta reynid, drengir.

(S.J.)

Lauga.

– Meðan gefst oss gofan blid
gledjum oss vid lífid káta.
Þegar nálgast neydartid
nógur er tími ad byrja ad gráta.

. . . . . .

Vida liggja vegamót
Vida leidir skilja
oft eru kjara skifti skjót,
skifti logns og bylja.

(P. J.)

Góða framtíð.

Hvanneyri 18.1. '15.

Gudlaug. G.

Láttu aldrei fánann falla!
fram til heiðurs stigið er.
Hver sem vill má hropæ og kalla
hæð nisorð að baki þér.
Seinnæ á þínum herðum hvíla
heill og forrað þessa lands,
þegar grónar grafir skýla
gráum hærum nútimans.

(G. G.)

Jón Sigurgeirnon.

Þökk fyrir samveruna.
Góða framtíð.

„Varaðu þig; í andanum er einn
undursterkur, voldugur og fyndinn;
vektu hann ekki, hann er ekki hreinn,
hljómar falskar notur — það er syndin."

Ben. Gröndal

„En ríð þú með varúð veraldar-ál,
því veikur er ísinn og brautin hál."

Matth. Joc.

„Flest er sagt í veröld valt,
vont hins góða bíður;
holt er að þola heitt og kalt,
hjá meðan æskan líður."

Ben. Gröndal

„Hertu þig ef þú harnað getur,
haust kemur fyrst, en síðan vetur."

Jóhann G. Sigurðsson

16/5 – 15

Áslaug Guðjónsdottir

Hver má banna að blómstur hrinn
bindi saman huldar ratur,
og vaxi þannig saman senn,
sem náttúran vera latur.

(S. B.)

Kæra þökk fyrir samveruna Hvanneyri 28.-4.-1915

Fagra framtíð Herm. Ingimundarson

Hér er þinga þraut að vinna,
þú átt leikinn, æskuher!
Sjálfsagt muntu síðar finna
svalan blása móti þér.
En úr því að þinn er vakkin
þróttur, vilji, megintrú,
verðurðu ekki af velli hrakinn
– vísum sigri hrósar þú.

(Guðm Guðm)

Hvanneyri 29. 4. 1915

Með kæru þakklæti fyrir samveruna
þinn skólabróðir

Tr. Sigtryggssoy

Og þat er sú ósk, sem altaf er nú,
þó eldgömul samt sje hún rauninni í:
at fleira þig gletji, en farra sje þat,
sem farir þjer óyndi huganum at.

(B. G.)

Hvanneyri 17/1 1915

Fagra framlíð

Þórdis Ólafsdóttir

Og betur en atrir, jeg óska mi hjer,
at alt megi brosa og hleja vid þjer,
og gledinnar rosir þín gráa vid spor,
þá gud breitir kuldamum aftur í vor.

Þóra

Tíminn er lífid
ryddur honum þari
ekki til ónýtis

Þess bera menn sár um afilong ár.
Sem að eins var stundar hlátur;
Þvi brosa menn fram á bráðfleygi stund
Sem burt þvar ei ára grátur.
Drýpur sorg. drýpur hrygð af rauðum rósum

(H. H)

Guðrún Sigurðardóttir

„Þó að formi björgin brotni,
bili himin og þorni upp mar
allar sortni sólirnar,
aldrei deyr, þótt allt um þrotni,
endurminning þess, sem var."

Grímur Thomsen.

„Það er hart í heiminum,
hvimleitt margt er við hann,
að þegja og kvarta aldrei um,
eigin hjarta-sviðann."

( ? )

Þungskilið er lögmál lífsins;
um leiðir huldar gleði og kífsins
flytjumst vjer, sem fyrir straumi
fljóti gnoð um sollið gráð.
Sama alda alt fram hrekur;
ymsar stefnur lífið tekur;
sérhvað eðli sína hlíðir
sínu föstu lögum háð. Kristján Jónsson

Fjör kenni oss eldurin, frostið oss herði
Fjöll sýni torsóttum gæðum að ná,
Bægi sem kerúb með sveipanda sverði
Silfurblár ægir oss kveifarskap frá.
(Bjarni Thor.)

Líkt og allar landsins ár Leið til sjávar preiða
Eins skal fólksins hugur hár Hafnar söma leita
Höfnin sú er sómi vor Sögufoldin bjarta!
Lifni vilji, vit og þor, vaxi trú hvers hjarta!
(Matthías Jochs.)

Þín frænka
Ólöf Jónsdóttir

Að komast sem fyrst og að komast sem lengst
er kapp þess sem langt þarf að fara.
Vort orðtak er fram. Hver sen undir það gengst.
mun aldregi veiðfærið spara,
og færið er hér og óvist er,
nær annan eins skeiðvöll fáum vér.
(Stgr. Th.)

Upp! glaður mi vis ej af grösugum blett
og geng meðan endist mér dagur,
minn hugur er hátur og hjartað er létt
og heimurinn viður og fagur.
Stgr. Th.

Þín frænka
Ólafía Hákonardóttir

Að komast sem fyrst og komast
sem lengst
er kapp þess, sem langt þarf að fara.
Vort orðtak er fram. Hver sem
undir það gengst,
mun aldregi skeiðfærið spara.
Og færið er hér
og óvíst er
nær annan eins skeiðvöll fáum
vér.
(H.H.)

--- Alt á þér ratist og rót geti fest
sem reykula mannsandan
dreymt hefir best. --
(S.G.S.)

Hvanneyri 1.-5.'75.

Stefán Sigurðsson.

Með besta þakklæti.
fyrir samveruna.

Áfram tíminn flýgur fljótt.
fyr en varir kemur nótt.
Verkin því oss vinna ber,
vel á meðan dagur er.
(''')

Varastu að fegra, fága, gilla.
Það getur komið sér afarilla.
Hindraðu ei það sem hugann
seiðir.
En reyndu að kenna honum
rettar leiðir.
(J. G. S.)

Hvanneyri 29. ap. 1915

Með þakklæti fyrir samveruna
Þinn skólabróðir Jón Tryggvason.

Blessuð sólin elskrar alt,
Alt með kossi vekur,
Haginn grønn og hyarnið kalt
Hennar ástum tekur.

Geislar hennar út um alt
Eitt og sama skrifa
Í hagan grønan, hyanið kalt:
Himneskt er að lifa! H. Hafstein.

1/6 1915 Ólöf Jónsdóttir

Það er vonin bliða og bjarta
best er friðar sirott hjarta,
himinsala' í harma-geimi,
helgast lífsins andartak,
heimsins hjúfust biðarstjarna,
ljós á vegu foldar-barna,
böli maddan hressir huga
og harmi snýr í gleði-hvak.

(Kr. Jónsson)

Fagra framtíð

Þökk fyrir samveruna

Andrina G. Krestlerfsdóttir

Verti þjer værð og yndi,
vegsemd og fagra tíð!
Leiki þjer æ í lyndi
lukkan og gæfan blíð

Þórdis Ólafsdóttir

Látta smátt, en hygðu hátt,
hiilsa kátt af átta bágt,
eik er grátt við minni mátt,
moltu fátt og hloðu lágt.

(E. Ben.)

Sakeysis got og sauagast þri
aldrei af himins ilum solli;
alt eins og sól í forarpolli
svíþer yfir þá sýnist í.

(St. F.)

Í dimmen eru fortögin dulin
og drottinn einn veit hvernig fer, –
– en hvernig, sem himnarinn hallast
hamingjan fylgi þjer.

(P. G.)

Þinn einl. skólabr.

Þorsteinn Sigurðsson.

Hvanneyri 24. jan. 715.

Ef byggir þú, vinur, og vogar þér hátt,
og vilt að það skuli ekki hrapa:
þá lezdu þar dýrustu eign sem þú átt
og alt sem þú hefur að tapa.
Og fýsi þig yfir til framtíðarlands
og finnist þú vel getir staðið,
þá láttu ekki skelfa þig leiðsöguhans,
sem lezgur á tæpasta vaðið.

Og þó það sé bezt hann sé þrekinn og stór
sem þjóðleið um urðir vill brjóta,
þá hræðstu það ei, að þinn armur er mjór,
þú ogt verður lítið til bóta.
Við þjóðbrautir alda um aljardar skeið
að idju þóss margir sá knáir,
þá velta þó fleiri þar völum úr leið,
sem verkburda eru og smáir.

Og stansadu aldrei þó stefnan sé vönd
og stórmenni heimskan þig sezi;
ef æskan vill rétta þér örvandi hönd,
þá ertu á framtíðar vezi.
Þóst ellin þar vilji þér víkji um reit,
það verður þér síður til tafar;
en fylgi hún þér einhuga in aldrada sveit,
þá ertu á vezi til grafar.

P. E.

Inzon Jónsson
Stokkseyri
30. mai 1915.

Brennur æska í barmi,
bálar fjör í augum,
spriklar afl í armi
ærslast líf í taugum

Ber er hver að baki
bróður nema eigi,
nái tíu taki
tekst þeim margt á degi.

Hrinfum svefni af hvarmi!
hrátt að verki snjallir.
Hrekjum hræðslu úr barmi
höldum saman allir!

(Helgi Valtýsson)

Ef byggir þú vinur og vogar þér hátt
og vilt að það skuli ekki hrapa;
þá legðu þar dýrustu eign sem
þú átt
og alt sem þú hefir að tapa
Og fýsi þig yfir til framtíðar lands
og finnist þú vel geta staðið,
þá láttu ekki skelfa þig leiðsögu hans
sem leggur á tæpasta vaðið.

(Þ. E.)

Þökk fyrir samver una
Fagra framtíð.
Þórarinn Stefánsson.

Menn trúðu því forðum um straumbarða strönd
þó stormurinn heima við bryti,
að fjárst út í vestrinu lægju þó lönd
þar logn eða sólskin ei þryti.
Því þar hefði árgæskan friðland sér fest
og frelsið og mannúðin alt sem er best.

(Stefán J. Stefánsson)

Fagra framtíð!

Hvanneyri 1/5. 1915.
þinn skólabr.
Þórarinn Stefánsson.

Heyr mig, lát mig lífið finna,
lös mjer öll hin dimmu pil,
Gef mjer stríð og styrk að vinna,
stjarna, drotning ós ka minna.
Jeg vil hafa hæna spil
hætta því sem jeg til.
Bráðum slær í falda feykinn
forlög vi trast gegn um reykinn.
Alls má freista. Eitt jeg vil.
Upp með taflið. Jeg á leikinn.

(Einar Benel.)

Þegar sól frá dimmu hafsins djúpi
dreifir ljóma yfir heimsins skaut,
eins verði fagað friðargeisla ljúpi
framtíð þín á lífsins kölden braut.

Þinn einl. skólabr.

Þóris Guðmundsson

Hvanneyri 29.1.15

Hvanneyri 29.1.15

Dagr fja
alegja Brandar
dagr tjeðr at tama
en ord stirr
dagr aldri
hvein tjer gotur gotar.
Bg.

Enn meriet elskan tunna,
enn Karlitti funnar Brunnar,
enn Klausar ástar hinna,
enn Kvitknar glöð af Rönni,
enn gifiið unger Skanni
enn tunnan unger renna
enn gefast meggjar mönnum
menn Vallast en til Kvenna.

P.V.

Er ekki þetta satt, Sigurgrunnar?

Björn Gíslason.

Já láttu gammeim geysa fram
í gegnum lífsins öldur;
þótt upp þar stundum hefji hramm,
ei hrædstu þeirra gnöldur.
Sjö hvílik brotna bárumergð
á byrðing einum traustum,
ef skipið ádeins fer á fer,
en fúnar epki á naustum

H Hafstein

Hvanneyri 28./4 '15

Þuriður Jakobsdóttir

Ég kynti mér Eden nú ekki sem verst
og allur er garðurinn mætur;
en best hef ég mennina í minnum fest
og mannanna fremvöxnu dætur.
Við englanna hjörtu ég hvíldist þó best
sá hvorug – kyns líkamí er sætur;
ef eins væri mann kynið alt, eða flest,
þá ætti það rólegri nætur.

Þ. E.

Sálin er gullþing í gleri,
geymist þó kerið sé veilt;
tagar ei brestur í keri,
bara, ef gullið er heilt.

(Stgr. Th.)

Þó guð gefi vængi, má binda við þá blý,
Svo lannað verði flugið til himins og þir ský;
Æ, vald því ei sjálfur, því þár er fuglinn frot,
Og þarinn er hver andi, sem missir vængja not.

(Stgr. Th.)

Hvanneyri
25.1.'15

Jónas Guðmundsson.

Ef eitthvad gengur ad þér, vinur minn
sem einn og birdi legst á hugar þinn,
þá hrind því burt, svo ei þad eigi spor
í anda þér, – því nú er komid vor.

Sjáðu blána á brúnum
bletti grænka á túnum,
laki líðu um sand,
sjá, hve sólin þíðir
sviftir snjó og prýðir
okkar beggja elskað fástur land.

G. M.

3 júní 1915

SG.

Saga lífsins

Að hryggast og gleðjast hér um fáa daga,
að heilsast og kveðjast. – Það er lífsins saga.

Lauga.

Bíð þér aldrei bregðist von
brigðulum lífs í drammi
lífdn eins sæll og Salómon
í sínum kermaglaumi

Kr. J.

S.

Lauf í vindi lífs er bíð
og lífið yndssæti
hvað er að binda hugann við
heimsins skindilæti.

S. B.

3/6 1915.

Deir fje. Dein frændur.
En ord stýr deir aldrei
þeim sjer góðan getur
x

Friðu á tvent i heimi
tign sem ædsta ber
Guð i alheimsgeimi
Guð i sjálfum þér
x

20/12 - 1915

Ingibjörg Jónsdóttir

Hvað er í heimi harma bót?
Vins að mysta,
og varðar leita,
í friðar blíðum faðmi á mót.
Svi fér undu
um avi-stundu
við fagrar myjar, mjöð og söng.
Mannes-avin er ekki töng.

Kr. Jónsson

Jónas Guðmundsson

Gott er að búa, böli flúinn
bjórs við glas,
hugu snúa ei hót að „eras",
auðs á hrúgu ekki trúa,
en ás tar hefja mas
„in ter gruellas"

Kr. Jónsson

J. G.

Hafdu í láni hóf á fér
Hagleg kann að skeika
Gledibyrinn bölo á sker
Ber pitt flegid veika.

S.

Ef byggir þú, vinar og voyar þjer
hatt,
og vilt að skuli ekki hrapa;
þá lyðu þar dýrustu eign sem þú
átt
og alt sem þú hefir að tapa.
Og fýsi þig yfir til framtiðarlands
og finnist þú vel getir staðið,
þá látta ekki skelfa þig leiðsögu
hans,
sem leggur á tapasta vaðið.
— — — — Þ. E.

Traustir skulu hornsteinar
hárra sala;
í kili skal kjörviður;
bóndi er bústólpi —
bú er landstólpi —
þú skal hann virður vel
J.H.

Hvanneyri 24 jan. 15.

þinn einl. skólabr.

Björn Gíslason.

Hvar eru fuglar þeir á sumri sungu?
Þeir suður fengu brimótt yfir höf.
Hvar eru blómin sol frá sumri unga?
Und snjónum hvíla þau í vetrargröf.

— — — — — — — — —

Nei, sönglíf, blómlíf finst nú aðeins inni;
þar andinn gaður býr sjer sumar til
und söng og sögu, karlik, vina-kynni
á kuldatíð, við arin-blossa yl.
Svo dvelji söngfulg hver einn fyrir
handan
og hylji förnin blómið hvert, sem dó;
vjer eigum sumar innra fyrir andann,
þá ytra heiðir frost, og kyngir snjór.
(Stgr. Th.)

Hvanneyri 24. jan. 1915.

Þorsteinn Sigurðsson
fráy atusnysu?

Þó möndull tíma veröld velti
og varpi að oss nýrri hlíð,
og svalur vetur sumar elti,
og sumarbirtu vetrar nið:
jörð á lík er sjálfri sér, –
þar eru blettir
blómi settir,
oss sem við að unná ber.

Jón Thóroddsen.

27/4 1918 O. J.

Leið er hál um urð og ál
uppi er stál við fætur bál
dult fins tál og dýrt fins pryál
dygg skal sál og fast skal mál

E. Ben.

2/8 - 18

A. J.

Hann Einbúi gnæfir soo langt yfir lágt
Cð lyngtætlur stara á hann hissa
og kjarrvidinn sundlar Cð klifra soo hátt
og klettabláin táfestu missa.
Þó kalt hljóti nepjan Cð nöda hans tind
soo nakinn hann hopor þó hvergi.
Hann stendur sem hreystinnar heilaga mynd
og hreinskilnin – klöppuð úr bergi.

— " —

Medan ís í útlegd fer
og andir rísa hjallar,
Sólskinsvísu syngja þér
sumardísir allar. –

(St. G. Stephansson)

Ifr. 30/4. '15

Jón Finnbogasoy

Að liða þess, sem boðið er,
hvor blitt svo er eð strið,
og hvað sem helst að höndum ber
að hopa ei mema litt,
en standa eins og foldgnätt fjall
i frerum alla stund,
hve mörg sem á þri skruggon skal
su skyldi hallmanslund.
(G. B.)

Hvanneyri 1. mæ. 1915.

Hálmfr. Jónsd.

Bestu þakkir
fyrir allar skemtilegar
samveru stundir
Sólrika framtið.
F.